

Meddelelser.

TIDSSKRIFTETS REDAKTION

Överdirektören för fångvårdsstyrelsen *Hardy Göransson*, Stockholm, har efter ophøret af sin embedsvirksomhed ønsket at udtræde af Nordisk tidsskrift for kriminalvidenskabs redaktion. På dennes vegne bringer jeg ham en varm tak for den interesse han gennem mange år har vist tidsskriftet.

Samtidig har tidsskriftet den glæde at byde justitierådet *Nils Beckman*, Stockholm, velkommen som nyt redaktionsmedlem.

S. H.

NORDISK SAMARBEID I KRIMINOLOGI.

Nordisk Råd tok på sin 4. sesjon, i 1956, opp spørsmålet om å få istand et nordisk samarbeid på det kriminologiske område. Rådet henstilte til regjeringene — i samråd med vedkommende vitenskapsmenn og vitenskapelige institutter — å undersøke nærmere mulighetene for et økt nordisk samarbeid på dette område.

På grunnlag av videre drøftinger om saken oppnevnte den svenske regjering 21. desember 1956 professor dr. jur. *Johs. Andenæs*, Oslo, til å utrede spørsmålet, og professor Andenæs avga 28. juni 1958 en betenkning „Om formene for økt nordisk kriminologisk samarbeid“ (trykt i „Nordisk Råd, 1958“, s. 1321—1338). I sin betenkning pekte professor Andenæs på at det nordiske samarbeid på dette område kunne anlegges etter tre ulike løsninger:

1. Det såkalte „*minimumsalternativ*“, med et kriminologisk samarbeidsråd bestående av delegerte fra hvert land. Rådet skulle ha et fast sekretariat som ble knyttet til ett av de kriminologiske institutter i Norden. Rådet skulle ha til oppgave å tjene som informasjonssentral om pågående og planlagt forskningsarbeid og forberede forskningsseminarer og -prosjekter.
2. Den såkalte „*mellom-løsning*“. Rådet skulle etter dette ha de samme funksjoner som nevnt under 1, men skulle i tillegg få bevilget et visst beløp, som det skulle disponere til sammenlignende undersøkelser av kriminalitet og kriminalpolitikk.
3. Det såkalte „*maksimumsalternativ*“ skulle gi rådet adgang til å bevilge midler ikke bare til fellesnordiske forskeroppgaver, men også til nasjonale oppgaver for å bringe forskningen opp i ett av landene.

Nordisk Råd vedtok på sin 7. sesjon, i 1959, at det skulle opprettes et nordisk forskningsråd. Det ble gitt uttrykk for at rådets beføyelser skulle svare til minimumsalternativet. Nordisk Råd anså med dette vedtak saken for ferdigbehandlet for Rådets del. Saken er senere blitt ført videre i nordisk samarbeid på det administrative plan.

På det nordiske justisministermøte i Helsingfors i januar i år vedtok man at det skal opprettes „Nordisk Samarbeidsråd for krimino-

logi“, og at rådets faste sekretariat — med en sekretær i heldagsstilling — skal ligge i Norge.

Det ble samtidig vedtatt statutter for Samarbeidsrådet. Etter statuttene skal rådet bestå av 13 medlemmer — Danmark, Finland, Norge og Sverige skal hver oppnevne tre medlemmer og Island ett medlem (inntil videre skal Island være fritatt for å svare bidrag til rådets arbeid). Statuttene fastsetter at regjeringene ved oppnevningen av sine medlemmer bør legge vekt på at rådet så vidt mulig får representanter fra de ulike grener av kriminologien. Rådet skal blant sine medlemmer velge formann og varaformann, og rådet skal møte minst en gang om året. Rådets formål er i statuttene angitt slik at det skal „fremme kriminologisk forskning i Norden, og bistå myndighetene i de nordiske land i spørsmål av kriminologisk art“. Det er herunder bl. a. regnet med at rådet skal forestå arrangement av kriminologiske seminarer for nordiske forskere.

På justisministermøtet ble det vedtatt at regjeringene skal oppnevne sine medlemmer innen 1. november 1961, og at Rådet skal tre i virksomhet fra 1. januar 1962.

Helge Røstad.

DANSK KRIMINOLOGISK SELSKAB

Ved mødet den 3. februar 1961 indledte viceinspektør *Bent Paludan-Müller* om „Løsladelsesproblemer“.

Indlederen redegjorde for de vanskeligheter, som løsladelsessituasjonen innebærer for fangerne i form af emotionelle forstyrrelser og praktiske, sociale spørsmål. Vanskelighetene kommer bl. a. til uttrykk i de høje recidivital i den første tid efter løsladelsen. Den moderne kriminalpolitikk søker stadig nye veje for at afsvække løsladelsesproblemerne. Frihedsberøvelsen lempes gradvis, således at fangen langsomt vænnes til at leve under friere forhold, og i flere lande har man i fængslerne indrettet særlige løsladelsesafdelinger, hvor fangerne opholder sig den sidste tid inden løsladelsen og bl. a. gennem gruppe-rådgivning instrueres om løsningen af arbejds- og boligmessige problemer, om forholdet til tilsynsmyndigheden og om følgerne af vilkårsovertrædelser. Det er også forsøgt at tage fangernes familier med ind i dette gruppearbejde, og der måtte efter indlederens opfattelse lægges stor vægt på at bevare en intim forbindelse mellem fangen og ægtefællen under afsoningen, hvorfor en radikal ændring af gældende regler for korrespondance og besøg samt af besøgsforholdene var ønskelig. Paludan-Müller anbefalede en videre udbygning af orlovsordningen og fangernes adgang til indkøbsture og frigang, d. v. s. beskæftigelse uden for anstalten hos private arbejdsgivere, og endelig nævnedes han til slut ønskeligheden af, at fangerne inden prøveløsladelsen fik mulighed for at knytte personlig kontakt med deres fremtidige tilsynsførende.

I den efterfølgende diskussion deltog fængselsinspektør *Rafael*, overlæge *Stürup*, fængselsinspektør *Hertel*, viceinspektør *Fl. Lerche* og overlæge *Sachs*.

Selskabets medlemmer var endvidere indbudt til at overvære Dansk Psykiatrisk Selskabs møde den 11. marts 1961, hvor professor, dr. W. de Boor fra Universitæts-Nervenlinik, Köln-Lindenthal, holdt foredrag om „Forensische Psychopharmakologie“. *Jon Johnsen.*

KRIMINOLOGISEMINAR I FINLAND

Det fjerde nordiske kriminologiseminar afholdes i Finland (i Esbo — ca. 13 km vest for Helsingfors) i dagene 11.—14. juni 1961.

Det endelige program kan forventes i slutningen af maj eller begyndelsen af juni. Der vil blive eet foredrag (diskussionsindledning) fra hvert land. Fra dansk side har man foreslået, at Karen Berntsen indleder om: Ethiske problemer i forbindelse med kriminologisk forskning, hvilket er akcepteret.

Man må selv afholde rejseudgifter til og fra Helsingfors, medens udgifterne i Finland afholdes af de finske værter.

Deltagerantallet er begrænset til 12 personer pr. land.

Docent, dr. *Karl O. Christiansen* har påtaget sig at fungere som kontaktpand.

KRIMINOLOGIKURSUS VED THE UNIVERSITY OF CAMBRIDGE

Som et af de første resultater af det nyoprettede kriminologiske institut ved *The University of Cambridge* har universitetet nu udsendt meddelelse om, at instituttet under ledelse af professor *Leon Radziewicz* vil afholde sit første *post-graduate* kursus i kriminologi i tiden fra 1. oktober 1961 til juli 1962.

Undervisningsprogrammet omfatter 105 forelæsninger og 90 seminarer, kombineret med praktiktjeneste i fængselsvæsenet og kriminalforsorgen. Kursus afsluttes med en skriftlig eksamen, og bestået eksamen belønnes med universitetets diplom i kriminologi.

For at opretholde den højst mulige standard vil der blive adgangsbegrænsning til dette kursus, men enhver akademisk kandidat kan ansøge om optagelse. Ansøgningsblanketter rekvireres gennem *The Secretary, Institute of Criminology, 4 Scroope Terrace, Cambridge*. Blanketten skal tilbagesendes i udfyldt stand inden den 1. juli 1961.

Der betales forskellige afgifter til kursus og kollegium, og deltageren afholder selv udgifterne ved opholdet i Cambridge. Det anslås, at den totale udgift vil blive ca. 600 eng. pund. *J. J.*

Litteratur

Ola Nyquist: Juvenile Justice. A Comparative Study with special reference to the Swedish Child Welfare Board and the California Juvenile Court Systems. Uppsala 1960. 302 s. + XXII s.

I. Blant de mange spørgsmål som reiser seg i forbindelse med problemkomplekset „ungdomskriminaliteten“ har man i den senere tid intenst diskutert *hvordan den eller de myndigheter bør være som skal ha til oppgave å fatte beslutninger i saker mot unge lovbrytere*. Dette